

Sygn. akt VI U 1528/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2015 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 24 kwietnia 2014 r., znak: (...)

w sprawie: J. Z.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia (...) r. do dnia (...) r. ,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. Akt VIU 1528/14

UZASADNIENIE

Uzasadnienie. Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonemu J. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS-u, która stwierdziła zdolność ubezpieczonego do pracy. Od tego orzeczenia odwołał się ubezpieczony stwierdzając, że nadal są przesłanki do przyznania mu renty z tytułu niezdolności do pracy, bowiem od 2006 roku choruje na białaczkę szpikową. Ponieważ sporną kwestią w sprawie była kwestia zdolności do pracy ubezpieczonego, Sąd Okręgowy po pierwsze ustalił, że ubezpieczony był już uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 marca 2014 roku. 20 lutego 2014 roku ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty, ale lekarz orzecznik i komisja lekarska ZUS-u w orzeczeniu z 3 kwietnia 2014 roku stwierdziła zdolność ubezpieczonego do pracy. Sąd Okręgowy postanowieniem z 24 czerwca 2014 roku dopuścił dowód z opinii biegłych o specjalnościach hematologa i specjalisty medycyny pracy w celu ustalenia czy stan zdrowia ubezpieczonego czyni go nadal całkowicie lub częściowo niezdolnym do pracy, trwale czy okresowo i do kiedy, czy w porównaniu z badaniami przeprowadzonymi poprzednio stan zdrowia ubezpieczonego uległ takiej poprawie, że niezdolność do pracy już nie występuje i na czym ta poprawa

w stanie zdrowia polega. Sąd zobowiązał też biegłych w przypadku stwierdzenia występowania u ubezpieczonego niezdolności do pracy, czy podstawą uznania tej niezdolności były te same dowody, którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym, a ponadto Sąd zlecił biegłym, aby ustosunkowali się, zarówno do orzeczenia lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS. Biegli sądowi w opinii z dnia (...)roku po dokonaniu badania przedmiotowego i badania dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach organu rentowego stwierdzili, że stan zdrowia ubezpieczonego upośledza sprawność organizmu w stopniu powodującym nadal okresową, częściową niezdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Jak wskazali biegli, przyczyną tej niezdolności jest schorzenie układu krwiotwórczego o charakterze przewlekłej białaczki szpikowej. Biegli wskazali, że w prawie, wprawdzie wykonane badania cytogenetyczne i molekularne w dniu 12 września 2014 roku wykazały całkowitą remisję schorzenia, to jednak brak jest całkowitej remisji klinicznej choroby i że rokowania przebiegu tej choroby są nadal niepewne. We wnioskach opinii biegli stwierdzili, więc że badany jest nadal okresowo częściowo niezdolny do pracy na okres od 1 kwietnia 2014 roku do kwietnia 2016 roku, a przyczyną tej niezdolności jest nadal schorzenie układu krwiotwórczego. Biegli podali też, że w stanie zdrowia orzekanego nie stwierdzają pełnej poprawy. W związku z powyższym biegli nie podzielili orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS. Biegli wskazali też, że wydając swoją opinię dysponowali tymi samymi dowodami, którymi dysponował organ rentowy. Po doręczeniu odpisu opinii, organ rentowy w piśmie procesowym z 11 lutego 2015 roku stwierdził, że nie wnosi zastrzeżeń do tej opinii. Opinia, zdaniem Sądu, została wydana przez specjalistów z tych dziedzin medycyny, które są adekwatne do schorzeń ubezpieczonego. Opinia została wydana w sposób rzetelny, biegli uzasadnili swoje stanowisko, a logiczne wnioski opinii oparte zostały na starannej ocenie dokumentacji lekarskiej i wynikach badań przedmiotowych. Żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do tej opinii, organ rentowy wprost stwierdził, że nie kwestionuje wniosku. W związku z powyższym, Sąd Okręgowy przyjął opinię biegłych za podstawę rozstrzygnięcia. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Okręgowy stwierdził, że istnieją w sprawie przesłanki z artykułu 57 i 58 Ustawy z 17 grudnia 98 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a w szczególności przesłanka istnienia dalszej niezdolności do pracy. Spełnienia pozostałych przesłanek organ rentowy nie kwestionował. W związku z powyższym, Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego orzekł jak w punkcie 1 wyroku, przyznając prawo do renty na okres wskazany w opinii biegłych. Jednocześnie w punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy stwierdził, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, podstawą tego orzeczenia jest artykuł 118 ustęp 1a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd dyspo..., biegli dysponowali bowiem tą samą dokumentacją medyczną, którą dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym. W związku z powyższym stwierdzić należy, że organ rentowy miał podstawy do orzeczenia we właściwym czasie o prawie do renty ubezpieczonego. To orzeczenie w punkcie 2 będzie, więc podstawą żądania odsetek od organu rentowego przez ubezpieczonego. To wszystko.